

NEIX CULTURA B pàg 7
S'estrena la plataforma
que publica en portada
els marges culturals

DIVULGADOR DIGITAL pàg 3
Joaquim Campa, conegut com
El Boig de Can Fanga: memòria
històrica des de les xarxes

línialescorts ^{19 anys}

26/6/2024 · Núm. 294 · linialescorts.cat

L'Arquebisbat recupera la finca de Can Capellanets

La justícia dona la raó al Bisbat en el seu litigi amb l'empresa l'Onada, que volia fer-hi una residència d'avis pàg 8

Festival referent

El Circorts celebra
una 25a edició d'èxit
pàg 8

Foto: Ajuntament

PARE MANYANET pàg 8
La justícia investiga un
exprofessor per abusos
comesos els anys 90

COMERÇ pàg 10
Barcelona Oberta celebra
els seus 10 anys d'història

GASTRONOMIA pàg 10
El Mercat de les Corts viu la
novena edició del 'Tasta'M'

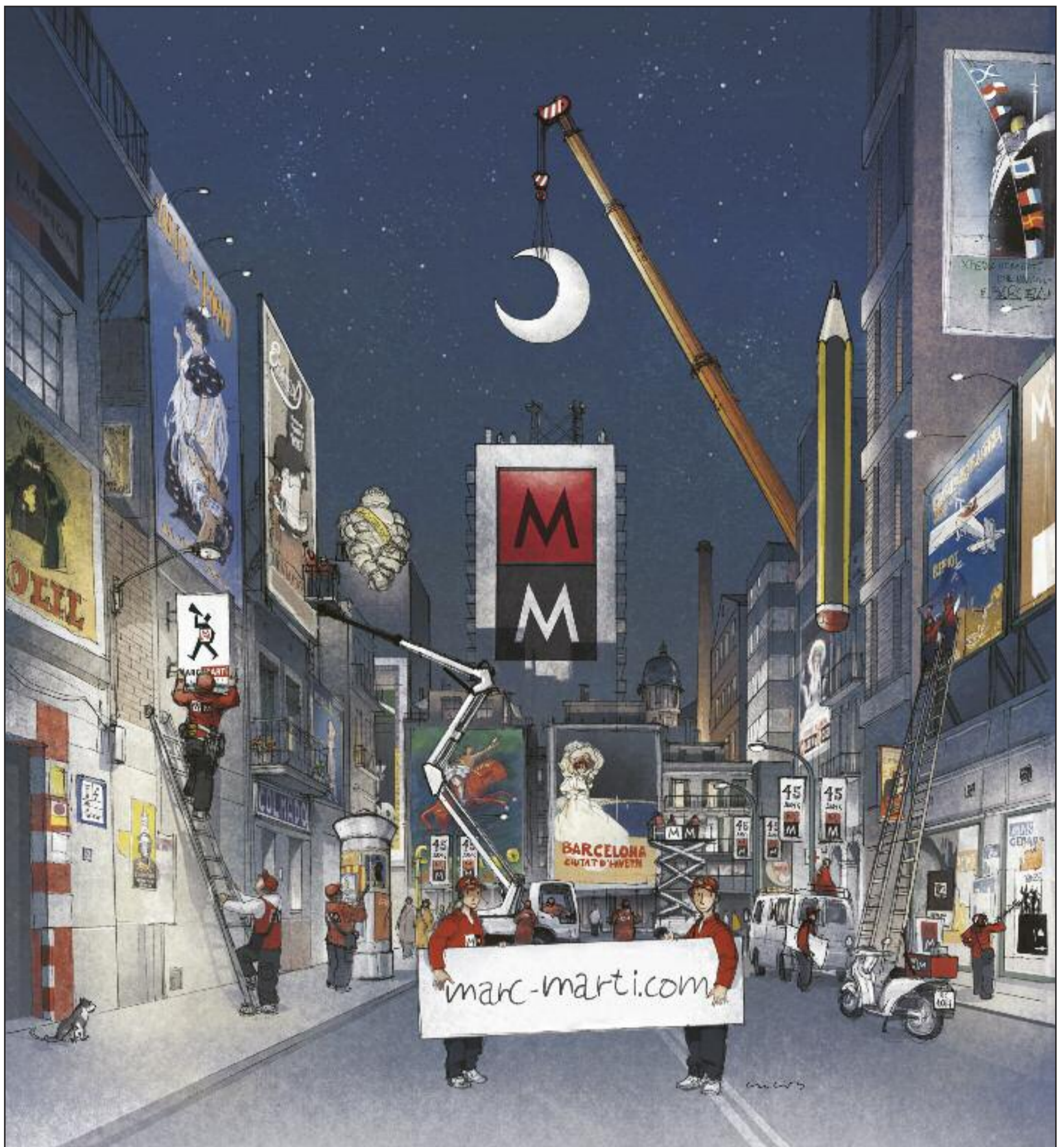
Home
BCN
PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homeing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Les xarxes com a arxiu històric

» Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X (Twitter), fa un repàs a la situació vital de Barcelona
 » Del barri de la Sagrada Família, Campa és conegut per les imatges inèdites de la ciutat que publica

Guillem Francàs
BARCELONA

“He pres la decisió conscient de quedar-me al barri a viure amb la meua dona i els meus fills, tot i poder marxar, perquè també puguin viure la vida de barri que vaig viure jo”. Aquesta és la definició del sentiment de barri que Joaquim Campa, conegut a X (l'antic Twitter) amb el compte del Boig de Can Fanga (64.000 seguidors), té pel Poblet, o el barri de la Sagrada Família, i que vol transmetre sobre Barcelona. Campa, però, no és historiador, sinó que és executiu de recursos humans d'empreses tecnològiques. El compte a la xarxa social és el seu passatemps, on es dedica a compartir imatges inèdites de Barcelona i també de l'evolució del seu barri al llarg de la història.

El Boig de Can Fanga ha aconseguit milions d'interaccions a la xarxa social X amb fotografies molt curioses que desperten l'interès de tot barceloní –i dels que no ho són–. La gran pregunta que es fa el seu públic és com i d'on aconsegueix material tan curiós i inèdit que cap arxiu del país ha publicat. Algun exemple d'aquest impacte va ser quan va publicar una foto on es veia la bandera nazi al camp de les Corts del Barça, que va rebre un munt de visualitzacions i respostes. “Busco a arxius locals i nacionals de tot el món per aportar alguna cosa que els documentalistes d'aquí no tinguin”, diu. “He buscat a arxius d'Argentina, Alemanya, Anglaterra o Austràlia escrivint la paraula Barcelona i trobar fotos i vídeos que ningú té, tot i que a vegades són de pagament, però que pago encantat per fer públic un material amagat per a la meua audiència”, explica Campa.

Un camp de futbol a la Ciutatella de fa uns 100 anys i Campa a l'acte que va fer fa uns dies al barri de la Sagrada Família. Fotos: Gabriel Casas (ANC) i Línia

NO MONETITZAR PER LLIBERTAT
 Tot i que Campa s'hagi gastat diners per aconseguir certes fotos i vídeos, explica que no cobra ni un euro a través del seu compte de Twitter. “Una norma que tinc és no monetitzar res per no perdre la llibertat absoluta que tinc. Si vull fer publicitat d'algun bar, la faig perquè hi he anat i m'ha agradat, no perquè em paguin”, explica.

La norma que s'autoimposa també ve per les pressions que rep a vegades de l'esfera política. “M'han intentat captar partits o m'han demanat carregar contra algú, però mai ho he fet”, afirma. Això ve provocat per la gran influència en l'opinió pública que poden generar les seves fotografies i algun comentari “gamberro”, com diu ell mateix, que afegeix.

GENTRIFICACIÓ I HABITATGE
 Tornant al principi, Campa diu que ha tingut la sort de poder

escollir quedar-se al seu barri perquè els seus fills puguin viure una vida semblant a la que va tenir ell quan era jove, tot i els grans canvis que ha patit la ciutat al llarg dels anys. “Jo m'he sentit molt del meu barri i quan vaig viure als Estats Units no es creien que visqués a una ciutat com Barcelona com si fos un poble”, relata. A més, la seva feina l'ha portat a “contribuir” a què persones de fora vinguin a la capital a treballar per molt bon salari. “No era conscient de les externalitats que això pot provocar als barris i la meua manera de redimir-me és desprendre la meua ideologia contra el turisme massiu i on posar els seus límits amb El Boig de Can Fanga”, explica. De fet, defineix el barri del Poblet així: “És la Sagrada Família, menys la Sagrada Família”.

Campa també planteja diferents reptes perquè Barcelona re-

cuperi l'essència que està perdent, o perquè no l'acabi de perdre del tot. Fa un llistat de les preocupacions que ell mateix té i que molt probablement coincideixen amb les que el teixit social de la ciutat ja lluita per aconseguir.

D'una banda, comenta que mantenir la identitat i la memòria és molt important per “conèixer el passat, entendre el present i projectar-se al futur”. Aconseguir més participació i tenir força associativa que es tradueixi en capacitat de lluita veïnal és un dels altres reptes que planteja. Tot plegat, en un escenari on els problemes relacionats amb l'habitatge i la gentrificació estan a l'ordre del dia. “Cada any a l'escola dels meus fills diem adeu a famílies que no poden pagar-se un pis per viure aquí i es veuen obligats a marxar”, lamenta.

És per tot això que Campa afirma que el model econòmic i

comercial actual no és el que volen els veïns del barri. “Els comerços que hi ha ara al voltant de la Sagrada Família no ens esperen a nosaltres (els veïns). Com a consumidors, no ens volen”, acaba dient, tot reivindicant el comerç de proximitat.

FER MEMÒRIA, NO NOSTÀLGIA
 Amb tot, Campa insisteix a dir que ell no es dedica a “fer nostàlgia”, sinó que fa “memòria”. “Instal·lar-se en el discurs que abans tot era millor que ara és absurd. Abans la vida al barri també era difícil, la gent es punxava droga a la plaça Gaudí quan jo era jove i això els meus fills ja no ho viuen, o pregunteu a les dones i els gais com era viure fa 50 anys”, diu fent una crida a no instal·lar-se en el pessimisme. Campa acaba dient que tampoc s'ha de fer “presentisme”, però que cal vigilar en idealitzar el passat.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línialescorts**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Psicofàrmacs contra estructures socials?

per Xavier Godàs, sociòleg

Foto: Arxiu

En una entrevista recent (*La contra de La Vanguardia*, 5 d'abril del 2024), Joan R. Laporte, catedràtic de Farmacologia i autor de *Crònica d'una societat intoxicada*, diu: "El quintil més pobre de catalans pren set vegades més antidepressius que el més ric; les dones, més del doble que els homes; els majors de seixanta-cinc anys, set vegades més que els menors de 65; els aturats, quatre vegades més que els que treballen; i els que no tenen habitatges en prenen sis vegades més que la resta".

El que ens detalla Laporte és que un seguit de condicions socials expliquen el malestar que ens entestem a medicalitzar. Els sociòlegs, d'aquestes condicions en diem estructures: pautes de relacions socials que ens condicionen la vida. L'exemple més feiaent: l'estructura de la desigualtat social a Catalunya no s'explica a causa de les males o bones decisions que individus particulars hagin pres, sinó pel sistema d'organització econòmica, que predetermina la desigualtat, i per les capacitats redistributives i redistributives de les polítiques públiques. És clar que hi ha un marge d'elecció personal en la sort o dissort de cadascú, però en termes agregats els efectes de les eleccions individuals en aquesta matèria són gairebé espuris. Ens ho mostren les estadístiques. No obstant això, les estructures es poden canviar per la via de l'acció política. Per exemple, impulsant una política pública d'habitatge que, d'entrada, aboqui al mercat immobiliari els 100.000 habitatges de protecció oficial que actualment es requereixen per absorbir la demanda acreditada al respecte a les llistes d'espera. Per tant, la hipòtesi és que a més ca-

pacitat d'intervenir en les condicions que envolten la vida social a fi de procurar prosperitat, menys malestars individuals es produiran i, conseqüentment, haurà de disminuir notablement la prescripció de psicofàrmacs, ja que, per a aquesta mena de situacions, resulta evident que no són cap mena de solució.

D'altra banda, és normal sentir a dir que entre els infants i els adolescents la salut mental ha empitjorat d'ençà de la pandèmia. Segons sembla, la xifra de menors de divuit anys que prenen psicofàrmacs a Catalunya ha passat dels 10.000 el 2019 als 21.000 el 2023. La qüestió és que acostumem a parlar d'un abans i un després de la pandèmia sense saber gaire per què. Ara, el que sabem per experiència és que als nostres nanos els demanem que tinguin èxit a construir-se una vida pròpia i, alhora, mirem de no alterar-los gaire amb l'esforç que això requereix. A més, com insisteix a explicar-nos la sociòloga i educadora Alba Castellví, el procés de socialització dels nostres infants i adolescents es troba fortament intercedit per l'accés il·limitat a les informacions, les desinformacions, les oportunitats i els riscos de l'univers digital. On abans la família, l'escola i el grup d'iguals marcaven la pauta del creixement personal, ara un mar de desorientació irromp disruptivament en el procés de socialització. La disbauxa d'informacions i la debilitat de les normes socials bàsiques estronquen la necessària pauta incremental del creixement personal dels nostres nois i noies. Però en comptes d'enfocar aquestes problemàtiques en un sentit estructural i, per tant, polític, ens hem anat centrant a ofe-

rir tallers de gestió emocional, a expandir les especialitzacions en psicologia (que diagnostiquen més que no pas resolen) i a prescriure psicofàrmacs de la manera més elàstica. Si el nen és belluguet, és que té un TDAH. Si la nena passa per dubtes sobre la seva identitat sexogenèrica, és que té disfòria de gènere.

Les malures associades a l'estat mental són un fet gairebé pandèmic. Això és cert. Una altra cosa és com interpretem i tractem aquest fenomen social, que és un indicador del malestar col·lectiu de la nostra època. En aquest sentit, em sembla molt limitador que ens centrem tant en la persona i no tant en les condicions que ho determinen. Perquè un individu sol és només algú en particular. Com se sent o quina salut té és una dada interessant, sobretot per a ell o ella, però poc explicativa en termes socials. A *La imaginació sociològica*, el sociòleg Charles Wright Mills ens explicava el que hauria de ser una obvietat: que a les biografies personals s'encreuen les condicions estructurals i històriques amb les pròpies decisions individuals; que el coneixement de les primeres ens ha de permetre ajustar amb més precisió les nostres eleccions; i que, qüestió important, el coneixement sociològic de les pautes de relació social constitueix un element cabdal per actuar en política i afavorir els canvis estructurals en pro de la millora de les condicions de vida de tothom. Considerem-ho: la nostra aspiració ha de ser més coneixement, més política normativament orientada, més política pública amb capacitat contrastada de canvi social i, per tant, menys psicologització del malestar i molta menys prescripció de psicofàrmacs.

Les millors perles

Amb el desenvolupament de la tecnologia, cada vegada és més fàcil i ràpid traduir textos, però no sempre surt bé. És el cas de la carta d'un restaurant, on en comptes de posar 'mel i mató' posa 'mel i va matar'. L'error s'ha fet viral a les xarxes.

El preu de l'habitatge està tan disparat que es troben disbarats com aquest: unes golfes de 27 metres quadrats en les quals no es pot estar dret i amb totes les estances juntes per 200.000 euros. La situació és denigrant.

Els estudiants de medicina han d'estar preparats per fer qualsevol cosa en l'àmbit de la salut. A la universitat de Dublín, però, una cesària en directe ha despertat esgarrifances i fins i tot algun desmai. Es replantejaran seguir amb la carrera?

Ledat és només un número i no un límit. Per això, un home de 90 anys s'ha graduat en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Assegura que és un somni fet realitat i una mostra de superació.

Fórmula 1

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

TMB App

L'App Que Et Porta

Compra i recarrega la teva T-mobilitat amb TMB App, no et cal res més per viatjar.

Descarrega-te-la!

Orgull

la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació **21**

orgull.barcelona
digital i revista en paper

Els semàfors

Joaquim Campa

Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X, fa una gran tasca de divulgació històrica a través de les xarxes. Sovint publica imatges antigues de la ciutat que són inèdites, al mateix temps que també denuncia els problemes que pateix Barcelona. *pàgina 3*

Circorts

El Festival Circorts va celebrar la seva 25a edició del 13 al 16 de juny amb un nou èxit de públic, confirmant que s'ha convertit en un certamen referent i molt arrelat a les Corts. A més, en el marc dels 25 anys, el festival va preparar diverses novetats. *pàgina 8*

Arquebisbat

La justícia ha donat la raó a l'Arquebisbat en el conflicte sobre la propietat de la finca de Can Capellanets, en detriment de l'empresa l'Onada, que havia de fer-hi una residència de gent gran. El deteriorament de la finca, però, no s'atura. *pàgina 8*

El + llegit

línialescorts.cat

- 1 *Oller rememora un curs històric*
- 2 *Un exprofessor del Pare Manyanet de Les Corts, investigat per abusos sexuals*
- 3 *Els musclos s'apoderen del mercat de Les Corts per celebrar Sant Joan*
- 4 *Aigües de Barcelona tanca l'any 2023 amb un benefici d'1,7 milions d'euros*
- 5 *Quan el circ fa barri: arriba la 25a edició del Circorts*

La clau

Imaginar un país sense turisme

per Marc Cerdà, ambientòleg

Deixem la primavera per entrar, de nou, a l'estiu. A casa nostra, estiu és sinònim de calor, però des de fa unes dècades, també de turisme. Aquests dies, veient l'allau d'esdeveniments que s'organitzen per fomentar una mica més l'arribada de visitants forans, intentava imaginar-me un país sense turisme. No us negaré que vaig pensar que era impossible i vaig rebaixar l'expectativa. És possible reduir a un terç els visitants actuals? Si fos així, quins serien els beneficis ambientals i climàtics que això tindria? Una utopia, pensareu, però és un bon exercici per ser més conscients de tot el que estem hipotecant.

A banda de l'impacte social i econòmic, són molts els estudis científics que han posat xifres a les conseqüències de la indústria turística sobre l'entorn natural i el clima. Per exemple, fa uns anys, un equip de l'Institut de Ciències i Tecnologia Ambiental va estimar el volum de CO2 que emet un turista durant tota la seva estada a Barcelona incloent-hi transport, hotels o compres. Els resultats obtinguts van ser força conclouents. De mitjana, cada turista emet, aproximadament, cinc vegades més de CO2 que una veïna de la ciutat. El més interessant, però, és que el 96% de les emissions estan associades al transport aeri i, per tant, a l'aeroport del Prat.

El mateix succeeix amb el port de Barcelona i el turisme de creuers. Tot i no disposar de dades publicades d'emissions de CO2, estudis prospectius van estimar una petjada de carboni molt superior a la calculada per al turisme que arri-

ba a Barcelona en avió. En tot cas, si fem números, veurem ràpidament que les emissions de CO2 del turisme representen aproximadament un 10-15% de les emissions totals de Catalunya. Una xifra gens menyspreable que continua creixent any rere any, tot i que per llei estem obligades a reduir un 55% les emissions totals per a l'any 2030.

La dificultat d'encaixar turisme i acció climàtica, com veieu, és pràcticament insalvable. Com reduir emissions si continuen arribant milions de turistes cada any? No només són les emissions de CO2. Si considerem també l'ús de l'aigua, de l'ordre de dues vegades superior el d'un turista que el d'un ciutadà de Catalunya, la generació de residus, l'ocupació massiva de les platges o la contaminació atmosfèrica producte de l'ús del vehicle privat o de llanxes i iots de luxe, ens adonarem ràpidament que el binomi turisme-sostenibilitat, molt emprat en el màrqueting turístic, és un oxímoron.

Ben mirat, darrere de qual-sevol turista hi ha tot un seguit de motxilles ambientals i climàtiques que moltes vegades obviem que hi són. Les passem per alt quan veiem turistes a la nostra ciutat i també quan som nosaltres els turistes. Però aquestes motxilles no desapareixen. Les podem amagar, maquillar o en-

terrar sota terra per afavorir els interessos dels grans consorcis turístics, però continuen existint. La manera com afrontem aquesta realitat determinarà com gestionem aquestes càrregues ambientals i climàtiques.

Aquests dies recordava que ara fa cinc anys, amb dues precioses companyes, vam emprendre el repte de cartografiar l'impacte ambiental i climàtic del turisme al país, del Pirineu a les Terres de l'Ebre passant per Barcelona. Volíem enregistrar com la indústria turística alterava la vida de les nostres comarques per fer un documental que la pandèmia va deixar aparcat. Avui, aquell recull de vivències i experiències enregistrades amb els nostres objectius, malauradament, torna a ser ben vigent.

Al cap i a la fi, la sacsejada de la pandèmia va ser un parèntesi. El silenci dels nostres carrers sense turistes aquell estiu del 2020 és un record que s'esvaeix amb el so dels vehicles d'F1 corrent pel passeig de Gràcia. Com seria la nostra societat si el debat sobre el turisme fugís dels arguments controlats pels interessos privats? Segurament molt més íntegra i conseqüent. Perquè potser no podem imaginar un país sense turistes, però podem debatre sobre què volem ser quan siguem grans, i aquest sempre serà el debat més important.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#SantJoan

#JulianAssange

#Espanyol

@perfernemel: Una de les millors nits de l'any als Països Catalans. Nens tirant petards, sardanes, fogueres, la flama del Canigó... Bon Sant Joan!

@EnricMorera_: La llibertat de Julian Assange és notícia. Va estar pres molts anys per exposar veritats no oficials. Va desmantellar les mentides amb què es justifiquen les guerres.

@_daianamorales: L'Espanyol torna a Primera Divisió. Increïbles imatges post final del partit. Invasió del camp i pura alegria a Cornellà. Felicitats!

Més d'un centenar de persones van assistir a l'Espai Línia per l'estrena de Cultura B, que va comptar amb la intervenció del regidor Xavier Marcé. Fotos: Joanna Chichelnitzky

S'estrena Cultura B: la plataforma que publica en portada els marges culturals

Francisco J. Rodríguez
BARCELONA

Cultura B, la plataforma de tendències culturals metropolitanas que impulsen els diaris Línia i el Grup Comunicació 21, arrenca amb força. El passat 25 de juny, l'Espai Línia es va omplir a vessar amb més d'un centenar d'assistents que van voler seguir en directe la presentació d'aquesta nova aposta singular que vol difondre la cultura que sobrepasa els estrets marges d'allò considerat *mainstream* i trencar barres, tant geogràfiques com mentals. L'objectiu, reivindicar la cultura que es fa arreu de la metròpoli i combatre la dicotomia entre centre i perifèria.

De fet, aquesta dicotomia va estar molt present a l'estrena de Cultura B, tant des del punt de vista geogràfic –no només en referència als municipis de la corona metropolitana, sinó també a alguns barris de la capital– com mental. “La perifèria és una connexió de centres”, va definir el regidor de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Marcé, durant la seva intervenció.

“HI HA MOLTS CENTRES”

Cultura B neix precisament per connectar aquestes realitats i projectar la cultura que es fa fora de les fronteres mentals i

geogràfiques que la tenallen. “Hem de trencar la dinàmica centre-perifèria, perquè actualment hi ha molts centres”, va coincidir a dir l'escriptora i crítica literària M. Àngels Cabré, que va participar en un col·loqui amb David Armengol, director del Centre d'Art La Capella del Raval, i Albert Ribas, subdirector dels diaris Línia i de Cultura B.

Marcé: “Presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”

El debat va ser moderat per la periodista Joana Justícia, redactora de Cultura B i que havia arrencat l'acte amb tota una declaració d'intencions. “Volem difondre la cultura que queda sota terra”, va dir; la cara B a la qual fa referència el nom de la plataforma i d'on, tal com va recordar Marcé, han sortit himnes com *Bohemian Rhapsody* de Queen.

“Cultura B no és flor d'un dia”, va remarcar el director editorial dels diaris Línia i de Cultura B, Arnau Nadeu, en el primer parlament. “No seria possible sense la força que estan agafant els Línia”, va afirmar. “Des dels barris, estem portant el periodisme hiperlocal metropolità a uns nivells que, hem de ser sincers, una dè-

cada enrere probablement no ens hauríem imaginat”, va destacar Nadeu, apuntant que amb Cultura B es volen “impulsar noves inèrcies”.

Marcé, al seu torn, va reconèixer que “presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”, alhora que també va insistir en la necessitat de deixar-se de comparar amb Madrid. Barcelona i la seva metròpoli, va defensar, és un territori de “constructors de projectes”.

POCA INCIDÈNCIA ALS MITJANS

Però rarament les persones veuen el que tenen al davant. I és que, malgrat que la metròpoli barcelonina bull de projectes artístics i culturals, sovint aquests queden per sota d'un radar mediàtic que només detecta els grans festivals i els noms famosos. “Els de sempre”, com va precisar Lluís Cabrera, impulsor del Taller de Músics i un dels assistents que va intervenir en el torn obert de preguntes del públic.

Ribas: “Cal obrir finestres i entrenar l'olfacte de rastrejadors de propostes culturals”

Justament aquest va ser un dels temes que van tractar Armengol, Cabré i Ribas durant el debat. Per què la cultura té una

incidència baixa als mitjans de comunicació? –es preguntava Armengol i, per què no dir-ho, tota una sala desitjosa de respostes. Una d'elles té a veure amb la situació de precarietat que viu la professió periodística, amb comunicadors “exhausts” als quals “no se'ls pot demanar més”, va afirmar Cabré. Armengol, per la seva banda, va recordar que sempre hi ha els mateixos periodistes per cobrir els actes que fan a La Capella i va posar sobre la taula una problemàtica que afecta el sector del periodisme cultural: la manca de professionals especialitzats i de capçaleres que s'hi dediquin exclusivament.

UN DESERT D'OPORTUNITATS

Seguint aquest fil, Ribas va fer un símil amb un “desert” mediàtic. Una zona on, a primer cop d'ull, no es veu res, però que, per contra, permet “descobrir coses”. Ara bé, trobar aigua en un desert és tot un repte, una feina per a la qual s'ha d'estar preparat. Per fer-ho, Ribas avisava que cal “obrir finestres” i “entrenar l'olfacte de rastrejadors” de propostes culturals. És a dir, trobar aquell oasi salvador per a uns assedegats periodistes i consumidors d'informació. En aquest sentit, Ribas va reivindicar, recuperant el *leitmotiv* que amara aquesta crònica, que les perifèries deixin de ser-ho per tal d'avançar cap a un districte cultural metropolità.

L'EXEMPLE DE L'HOSPITALET

El concepte ‘districte cultural’ va portar la conversa cap a una d'aquestes noves centralitats de la gran Barcelona com és l'Hospitalet, on des de fa anys es treballa per impulsar un districte cultural que, a poc a

Nadeu: “Cultura B no seria possible sense la força que estan agafant els diaris Línia”

poc, està atraient a la segona ciutat del país artistes i propostes punteres. Sense anar més lluny –i conscient del risc de semblar contradictori amb l'esperit de Cultura B i el d'aquesta crònica per destacar-ho–, la mateixa Rosalía hi instal·larà el seu estudi.

“És important descentralitzar la cultura”, va defensar Cabré, que creu que “hi ha moltes Barcelones”. “Tant de bo altres municipis segueixin el camí de l'Hospitalet”, va afegir Ribas, mentre que Armengol va recordar que Barcelona “està incorporant coses que està fent l'Hospitalet”.

Al cap i a la fi, la idea que va sobrevolar la presentació de la nova plataforma va ser la necessitat de no tractar com una excepció aquests oasis culturals que viuen als marges i que Cultura B vol treure dels breus per publicar-los en portada.

La 12a edició del Pantalla Barcelona, la iniciativa de cinema a la fresca que l'Ajuntament impulsa amb els centres cívics de la ciutat, va començar el 25 de juny i arriba a les Corts el pròxim 2 de juliol al Josep Maria Trias i Peitx.

La justícia dona la raó al Bisbat en el cas Can Capellanets

» L'Arquebisbat recupera la finca on s'havia de fer una residència
» La sentència encara no és ferma i l'Onada encara pot recórrer

PATRIMONI ▶ El conflicte per definir la propietat i el futur de Can Capellanets ha viscut un nou episodi important. I és que el passat divendres 21 de juny es va conèixer la sentència del conflicte enquistat entre l'Arquebisbat i l'empresa l'Onada Serveis per la propietat de Can Capellanets. El Jutjat número 27 de Barcelona ha sentenciat que la finca pertany a l'Arquebisbat i que l'Onada no n'és la propietària, segons han confirmat fonts del Bisbat a aquesta publicació, i per tant no pot fer-hi la residència de gent gran que hi havia prevista. El veredict, però, encara no és definitiu, ja que l'Onada ja ha dit que recorrerà contra la decisió.

Per la seva banda, des de la plataforma veïnal Salvem el Patrimoni de les Corts afirmen que la sentència és una "molt bona notícia", però remarquen que són cautelosos i que continuaran lluitant "fins al final per la con-

La solució definitiva per Can Capellanets està més a prop. Foto: FAVB

servació de Can Capellanets i els seus jardins".

Per la seva banda, l'Ajuntament explica que ara que s'ha conegut el veredict del jutge, esperarà que la sentència sigui ferma. "Llavors el Districte reprendrà les converses amb l'Arquebisbat per decidir les pròximes

passes a seguir per tal de protegir les finques", afirmen.

I és que cal recordar que el conflicte neix quan l'Arquebisbat, propietari de la finca, va cedir la gestió a l'Onada perquè fes una residència per a gent gran, projecte que, si no hi ha un nou gir de guió, queda descartat.

Investiguen un exprofessor del Pare Manyanet per abusos

JUSTÍCIA ▶ El jutjat d'instrucció 1 de Barcelona investiga un exprofessor de l'escola Pare Manyanet de les Corts per abusar d'una alumna durant els anys 90. La víctima, que ara té 44 anys, en tenia uns 10 o 11 quan va patir els abusos sexuals.

Segons el relat de la dona, quan s'acostava a la taula del professor per consultar-li algun dubte, aquest li agafava la mà i la posava sobre els seus pantalons, a tocar dels genitals de l'ho-

me. A més, obligava la noia a fer moviments de caràcter sexual amb la mà. La taula impedia que la resta d'alumnes veiessin que passava, però la dona assegura que els companys ho sabien i evitaven apropar-se al denunciat.

L'acció del docent es va convertir en una pràctica habitual, segons ha fet constar a la denúncia, que arriba dècades després dels abusos. De fet, la víctima no va explicar res a ningú fins que va complir 30 anys.

Entrada principal del Pare Manyanet, a travessera de Les Corts. Foto: Arxiu

Espectacle de malabars al Circorts. Foto: Ajuntament

Èxit de la 25a edició del Circorts

CULTURA ▶ El Festival Circorts ha tancat la seva 25a edició amb molt bon sabor de boca. Després de refer-se de la caiguda de públic durant els anys de pandèmia, el certamen de circ de les Corts ha aconseguit les millors xifres d'assistència de la seva història: més de 6.000 persones han passat per alguns dels múltiples espectacles de l'edició.

Les propostes amb més èxit han sigut *La Paradeta*, de Circ Vermut, amb gairebé 600 as-

sistents i *Arriba*, de José Luis Redondo. "El dissabte 15 va ser el dia gran gràcies a aquests dos espectacles d'estrena d'artistes catalans de renom", detalla la directora artística del Circorts, Cristina Cazorla.

FESTIVAL CONSOLIDAT

El festival va néixer com una de les activitats de la Festa Major de les Corts, que se celebra durant el mes d'octubre. L'atractiu de les actuacions i l'interès creixent

del públic van impulsar la creació del Circorts com a festival independent en una decisió que ha demostrat ser un èxit.

Cada edició suma noves propostes i amplia les experiències culturals amb espectacles per a totes les edats. "És una fita molt important pel sector i els artistes volen ser programats al festival. És fonamental mantenir viu el mercat cultural i del circ i fer accessible aquest món a tothom", explica Cazorla.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

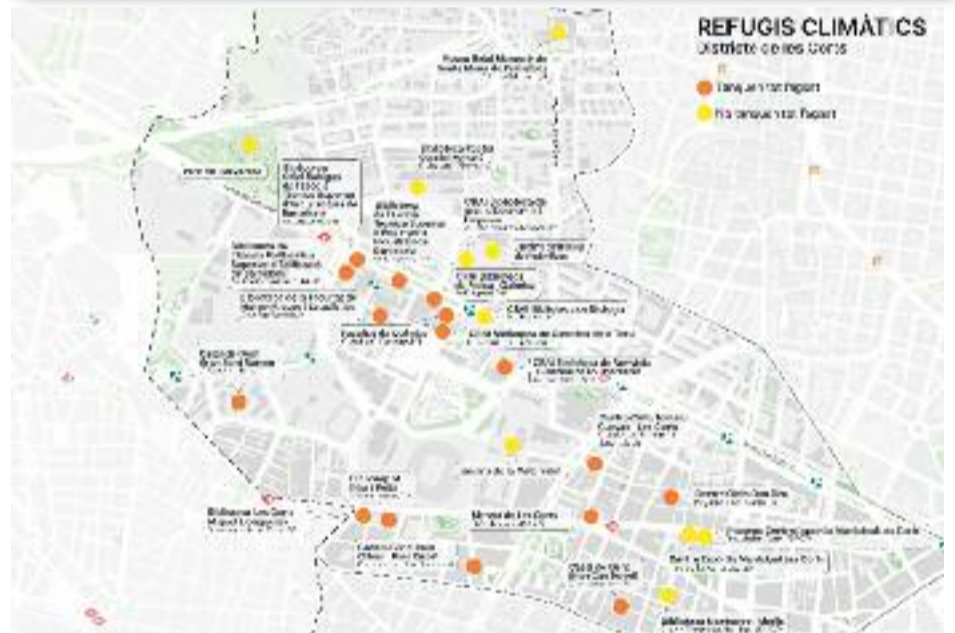
625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Refugis climàtics a les Corts

» Aquest estiu hi ha 25 espais al districte on podeu protegir-vos de la calor excessiva
 » El 98% dels barcelonins/es té un refugi climàtic a menys de 10 minuts de casa

La biblioteca Montserrat Abelló i el Parc de Cervantes són dos dels refugis climàtics disponibles al districte. Fotos: Ajuntament

► Arriba aquesta època de l'any que tant ens agrada. Els dies s'allarguen, comencen les vacances i, també, comença la calor. Passejar pels carrers i places del territori és agradable però quan el termòmetre puja massa, tindreu disponibles els refugis climàtics, recomanats per a persones vulnerables a la calor, nadons, gent gran o persones amb malalties cròniques, sempre que no necessitin atenció mèdica. Tenen bona accessibilitat, àrees de descans, aigua, ombra i són segurs. Són espais gratuïts, amb l'excepció de les piscines municipals de la ciutat, que enguany es convertiran totes en refugis climàtics i es regularan segons el preu públic fixat.

El 98% dels barcelonins i barcelonines té un refugi climàtic a menys de 10 minuts de casa i el 68% en té un a menys de 5 minuts.

REFUGIS A LES CORTS

A les Corts, trobareu vint-i-cinc refugis, repartits per tot el territori. Un gran nombre d'aquests refugis són les biblioteques del districte. Teniu disponibles biblioteques com les de la Facultat de Ciències de la Terra de la UB (C. Martí i Franquès, 2), la de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria In-

dustrial de Barcelona de la UPC (Av. Diagonal, 647), la biblioteca Oriol Bohigas de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona de la UPC (Av. Diagonal, 649), la Montserrat Abelló (C. dels Comtes de Bell-lloc 192-200), la de Física i Química de la UB (Av. Diagonal, 645), la de la facultat de Matemàtiques i Estadística de la UPC (c. Pau Gargallo, 14), Biblioteca Rector Gabriel Ferraté – UPC (Jordi Girona 1-3), la biblioteca

A les Corts hi ha 25 refugis repartits per tot el territori

de la Facultat de Biologia de la UB (Av. Diagonal, 643), la biblioteca de Grau de la facultat d'Economia i Empresa de la UB (C. John M. Keynes, 1-11), la biblioteca de la facultat de Farmàcia i Ciències de l'Alimentació de la UB (Av. Joan XXIII, 27-31) i la biblioteca Les Corts – Miquel Llongueras (Travessera de les Corts, 58), la biblioteca de l'Escola politècnica superior d'edificació UPC (Av. Doctor Marañón, 44-50)

així com la Facultat de Química de la UB (C. Martí i Franquès, 1).

També s'uneixen al projecte els quatre centres cívics del districte: el CC Josep Maria Trias i Peix (Riera Blanca 1-3), el Tomasa Cuevas – Les Corts (C. Dolors Masferrer i Bosch, 33-35), el Joan Oliver – Pere Quart (C. Comandant Benítez, 6) i el de Can Deu (Pl. de la Concòrdia, 13). I els dos casals de gent gran: el de Can Novell (C. Caballero, 29) i el de Sant Ramon (Cardenal Reig, 11).

Les àrees verdes també són zones de descans i estada, amb umbracles i zones fresques. Són els jardins de la Maternitat (Trav. de les Corts, 159) i els jardins del Palau de Pedralbes (Av. Diagonal, 686) així com el parc de Cervantes (Av. Diagonal, 706). També el Museu Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes –consultar horaris i preus– (Baixada del Monestir, 9).

Finalment, l'equipament esportiu del CEM Les Corts (Trav. de les Corts, 252-254) i el Mercat de les Corts (Trav. de les Corts, 215).

Alguns refugis climàtics poden tancar els caps de setmana o durant el mes d'agost. Consulta els horaris d'obertura actualitzats al web barcelona.cat/refugisclimaticos o truca al telèfon gratuït 010.

Consells dins de casa

► Per assegurar una bona temperatura a casa i poder passar un estiu genial, us recomanem abaixar les persianes de les finestres durant les hores de sol i obrir finestres durant la nit, refrescar-se amb dutxes o tovalloles amarades d'aigua, quedar-se a les habitacions més fresques, utilitzar algun tipus de climatització, com ventiladors, aire condicionat o

ventalls, intentar passar almenys dues hores al dia en llocs climatitzats, com els refugis climàtics interiors, beure força aigua, prioritzar els àpats lleugers i evitar els menjars calents i els molt calòrics.

Podeu consultar totes les recomanacions a la pàgina web municipal www.barcelona.cat/refugis-climaticos.

Mercats de Barcelona ha participat en la prova pilot del nou programa educatiu *T'acompanyo? No estàs sol/sola*, una iniciativa que té com a objectiu visibilitzar la soledat no desitjada entre els joves de 10 i 12 anys.

Barcelona Oberta celebra els seus 10 anys d'història

ENTITATS ▶ Barcelona Oberta està d'enhorabona. I és que l'agrupació d'eixos comercials ha celebrat els seus 10 de vida aquest mes de juny. Concretament, el passat 13 de juny l'entitat va organitzar una festa a la qual van assistir personalitats com l'alcalde Jaume Collboni o el director general de Comerç de la Generalitat, Jordi Torrades, a més de la junta de l'entitat liderada pel seu president, Gabriel Jené.

Cal recordar que Barcelona Oberta és la unió dels eixos comercials del centre de la capital catalana que estan ubicats a les zones més turístiques. En aquest sentit, Jené va fer broma en el seu discurs dient que els ha costat 10 anys "obrir en diumenge durant quatre mesos a les zones turístiques" i que, per tant, d'aquí a 20 anys aconseguiran obrir "tots els festius".

D'altra banda, el president de Barcelona Oberta també va reivindicar la "independència econòmica per treballar" i va des-

Gabriel Jené, president de l'entitat amb el micrò. Foto: Barcelona Oberta

tacar la consolidació de l'entitat al conjunt de la ciutat. "Volem participar dels grans reptes de la ciutat i reivindicarem el nostre paper en qüestions com la mobilitat, la seguretat o la recuperació de Ciutat Vella", deia Jené.

Per la seva banda, Collboni també va remarcar l'acord de consens entre les patronals i les

administracions perquè els comerços de les zones turístiques puguin obrir els diumenges d'estiu. "Ajuda a aprofitar més l'estança dels turistes a Barcelona", va dir l'alcalde.

Per la seva banda, Torrades va destacar que el 49% dels barcelonins tenen un eix comercial a cinc minuts de casa.

Els musclos protagonitzen el Tasta'M al Mercat de les Corts

GASTRONOMIA ▶ El Mercat de les Corts va acollir el passat 15 de juny la novena edició del *Tasta'M*, on l'aliment protagonista va ser el musclo. La iniciativa que impulsa l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona i la Federació de Mercats Municipals (FEMM) té com a objectiu reivindicar el producte fresc i de temporada. És per això que per a l'edició d'enguany la tapa escollida han estat els musclos.

Així, el *Tasta'M* va ser tot un èxit de participació, consolidant-se com una iniciativa molt

seguida des que va néixer el 2022, i que aquesta edició ha servit per celebrar Sant Joan. La del 15 de juny va ser la primera edició que es feia a les Corts, però aquests dos anys la iniciativa ha passat per mercats com el de la Barceloneta, el Clot, el Carmel o Hostafrancs.

La cita amb els mol·luscos ha format part de la programació de la Regata Cultural, el conjunt d'activitats organitzades per acompanyar l'arribada de la Copa Amèrica a Barcelona, que se celebrarà aquest estiu.

Els musclos van ser els protagonistes del *Tasta'M*. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

cultura^oB
Plataforma de tendències culturals metropolitanas
núm. 1 - estiu 2024

cultura^oB
25 de juny de 2024

Álvaro Esteve
Descobrim el jove talent del piano
de Ciutat Meridiana, que amb només 14 anys
ja ambiciona ser director d'orquestra

culturab.cat
plataforma de tendències
culturals metropolitanas

línia el diari metropolità

 @culturab_cat
  @CulturaB

 @culturab.cat

 grup comunicació**21**

Un guió de pel·lícula ben real

» El CEJ l'Hospitalet d'Albert Raurell, exentrenador a l'Escola Thau, puja amb èpica a Lliga Femenina 2
 » "Hem rebut el premi a la nostra fe i persistència", celebra l'entrenador ajudant del conjunt hospitalenc

Toni Delgado
LES CORTS

L'esport és una mina d'històries interessants que, amb més o menys llicències imaginatives, han arribat a la pantalla gran, com *Jo*, *Tonya*, *Rush*, *Evasió o victòria* o *Carros de foc*. Si algú portés al cinema el relat de l'ascens del CEJ l'Hospitalet a la Lliga Femenina 2, és possible que una de les primeres escenes del segon acte es referís al 2 de desembre de 2023, quan l'equip, un dels favorits, va encaixar la tercera derrota en 11 jornades a la Bastida contra el Draft Gramenet (50-48).

"Sabíem que no podíem fallar més i que cada partit seria ja una final en una competició tan exigent com la Super Copa", enceta Albert Raurell (Barcelona, 1996), tècnic ajudant. El CEJ l'Hospitalet va aparcar les expectatives externes i va centrarse a treballar de valent, com no havia deixat de fer des del 21 d'agost, quan va començar els entrenaments amb només cinc jugadores. Entre lesions i assumptes personals o professionals, l'equip només ha pogut entrenar-se al complet en tres sessions durant la temporada.

El grup, però, no s'ha refugiat mai en cap excusa, i va reaccionar amb una convincent victòria al Poliesportiu Municipal les Planes contra l'AB Premià (73-58), en l'últim partit de 2023. Va ser el comiat de Sandra Chisom Emedolu, que va decidir marxar del club, igual que havia fet abans Lois Michelle Tarkanian. En el segon partit d'aquest any debutaria ja la neerlandesa Ciska Kollen.

Els imprevistos no desconcentraven al CEJ l'Hospitalet, que va acumular 11 triomfs consecutius, fins que el 13 d'abril va caure contra el CB Igualada (61-54). Amb tres jornades per jugar-se, l'equip sumava dues victòries menys que el líder, un Draft Gramenet a qui guanyaria set dies després (59-47) i amb el premi doble de tenir els punts a favor en el duel particular.

UN MOMENT CLAU

"Per a mi un dels moments del curs és el triple que va llençar en l'últim sospir Laia Piñol, jugadora de l'AB Premià, en la penúltima cita. Si el tir entrava, ja no podríem guanyar la Super

Les jugadores, el cos tècnic i altres membres del CEJ l'Hospitalet celebren l'ascens a Lliga Femenina 2. Foto: CEJLH

Copa", recorda, emotiu, el gracienc Miki Molgosa (Barcelona, 1989), el primer entrenador, amb passat al Vedruna Gràcia, el CB Cornellà, el Barça CBS, el CN Sabadell o el Barça. "La pilota va entrar i va sortir dos cops del cercol... Quin patiment i quin descans!", intervén Raurell, el seu ajudant i amb qui havia coincidit al CB Grup Barna.

Tan sols quedava una jornada. El grup va fer els deures i va superar el Club Bàsquet Samà Vilanova (65-32), i l'endemà, el 5 de maig, es va reunir per veure des de la distància el Manresa CBF-

L'equip només s'ha pogut entrenar al complet en tres sessions durant el curs

Draft. Un triomf local feia campió de la Super Copa al CEJ l'Hospitalet i li atorgava un bitllet per a la fase d'ascens a la Lliga Femenina 2 sense haver de jugar i guanyar la Final a Quatre. L'ajut manresà es va produir (51-45) i el conjunt hospitalenc va veure com la seva persistència, amb 14 victòries en els darrers 15 matxs, tenia recompensa. Només havia estat líder en la segona jornada.

Ningú, tampoc l'Ensino B, el primer rival a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 de Huelva, s'esperava un triomf galleg per 68-37. "Vam arribar-hi amb mol-

ta confiança i després d'uns entrenaments excel·lents, i, ahora, sense haver jugat cap partit en 18 dies. Ens va afectar molt que la posada en escena no fos gens bona", descriu Molgosa. Fa una pausa i, amb el seu discurs, ens ajuda a entendre una mica més quin paper té un entrenador: "En un altre context, en un matx tan desastrós, hauria fet molts retrets. No era, però, el moment d'actuar així, sinó d'animar i xocar les mans a les jugadores perquè necessitaven suport i confiança per a l'endemà".

Durant el dinar el grup estava destrossat. Eren conscients que havia estat el pitjor matx de la temporada i que quedarien eliminades en qualsevol triple empat a victòries al grup. "Miki, ara ens cal una bona migdiada, fer el cap net, prendre'ns unes cerveses després i agafar forces per preparar el partit contra el CB Aradeva Tenerife B. Si el guanyem, pujarem directes", va pronosticar l'Albert. Tothom va riure.

L'entrenador ajudant tenia "molt clar" que si assolien el somni seria "patint fins a l'últim segon". Mentre que Molgosa va voler revisar el camí recorregut, ple d'entrebancs superats: "Recordau què va passar quan vam perdre contra el CB Igualada? Vam completar el millor matx del curs contra el Draft. Quants triomfs vam aconseguir en les últimes 15 jornades, quan no podríem fallar? Som capaces de tornar-ho a repetir".

El 24 de maig el repte al Polideportivo Andrés Estrada de Huelva era majúscul, un CB Aradeva Tenerife B reforçat amb María Roters, María Luque, Ainhoa Negrín o Noelia Ibáñez, jugadores del primer equip de Lliga Femenina Challenge, la segona categoria estatal. "La resposta del grup va ser fer el millor partit de la temporada", celebra Molgosa.

La victòria, a la pròrroga i per 67-71, va tenir com a gran protagonista Paula Gili, exjugadora del Basket Almeda, com Ona Fuster, Judit Ortiz, Mariona Domínguez i Judith Turrión. "Vam

"La pilota va entrar i va sortir dos cops del cercol... Quin descans!", recorda Albert Raurell

fitxar la Paula perquè sabíem que seria una peça clau en moments decisius. Necessitàvem que contra l'Aradeva fos el factor determinant i ho va ser. Me n'alegro molt per la Paula. És la nostra tercera etapa junts, després de la del Barça CBS i el CB Grup Barna", continua el primer entrenador, que va voler i poder muntar un equip quasi complet de basquetbolistes que coneixia molt bé perquè ja les havia entrenat.

L'endemà —el passat 25 de maig— al CEJ l'Hospitalet només li valia la victòria davant el Baloncesto Torredolones i per pujar

directe a Lliga Femenina 2 necessitava una derrota de l'Ensino B contra el CB Aradeva Tenerife B, que es va produir (72-85). Com es preveia, el matx contra el conjunt madrileny, que va arribar a tenir vuit punts d'avantatge en el tercer quart, va ser molt dur. L'heroïna va ser Judith Turrión: l'exjugadora del Bàsquet Femení Sant Adrià —com Emma Guiu— va anotar quatre triples sense error en sis minuts i mig, per sentenciar el partit (61-48) i imprimir el bitllet d'ascens a Lliga Femenina 2.

"De la Judith en destacaria també un triple i un dos més u contra l'Aradeva en un tram fonamental, i, sobretot, la seva gran defensa contra les 4, les ales pivot rivals. Roters, per exemple, va sumar 50 punts en dos matxs, i cap contra nosaltres", detalla el primer entrenador.

Per a Molgosa, el grup ha superat cada obstacle "amb naturalitat". Sempre ha cregut i s'ha aixecat, sense egos ni excuses. "L'esport és una muntanya russa i veure alegres les persones que formen aquest club humil no té preu", afegeix.

"EN MIKI ÉS HONEST"

"En Miki és honest, treballador i incansable", intervén Raurell, que l'estiu passat tenia la idea de descansar un temps del bàsquet, l'esport que va començar a estimar com a jugador i tècnic al BAM (Bàsquet Ateneu Montserrat), de l'Escola Joan Pelegrí. També va jugar i entrenar al JAC Sants, i va dirigir a l'Escola Thau i el CB Grup Barna, i la seva última experiència a les banquetes havia estat al Barça CBS.

Una trucada del Miki el 15 d'agost de 2022 va canviar els plans de Raurell, que es va unir al projecte del CEJ l'Hospitalet. Molgosa retrata l'Albert com a "molt responsable, metòdic i compromès" i ja pensa en la pròxima temporada: "Vull que ens ho passem bé i competim a Lliga Femenina 2. Ara he d'analitzar els errors i els encerts del curs, i enraonar amb el club i les jugadores. A més, l'Ajuntament ens ha promès que gaudirem d'una pista adequada".

"No crec en les casualitats. La sort que no havíem tingut a l'inici ens ha acompanyat en el tram final del curs. Hem rebut el premi a la nostra fe i persistència", resumeix Raurell, orgullós d'haver posat el seu granet de sorra en un guió de pel·lícula ben real.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENÍS

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

No t'ho perdís

Foto: Grec

Grec 2024

Del 26 de juny al 4 d'agost, la 48a edició del Grec s'estén per una cinquantena d'espais de Barcelona amb propostes internacionals, el millor talent local i experiències artístiques de tota mena. La programació d'enguany inclou prop d'una cinquantena d'actes com obres de teatre, lectures dramatitzades, monòlegs, concerts i actuacions relacionades amb les arts més alternatives per a tots els públics. El festival es conforma com tot un referent a la ciutat i cada any arriba a un miler de persones. Les entrades ja estan a la venda i el seu preu varia en funció de la proposta.

Famosos

Bruce Springsteen (Nova Jersey, 1949) ha fet dos concerts a Barcelona amb els quals ha omplert l'Estadi Olímpic consecutivament, amb més de 115.000 persones. Amb tres hores de música i una actuació que passarà a la història a la capital catalana, el Boss ha fet vibrar el públic local i internacional, interpretant les seves cançons més conegudes. Cal destacar que Springsteen és considerat un dels artistes més exitosos del rock and roll i que les seves vendes superen els 120 milions d'àlbums arreu del món. Es tracta, doncs, de tota una estrella del gènere, amb una llarga trajectòria a l'esquena de la qual cal destacar les nombroses gires que ha fet, passant per tots els continents, i els nombrosos guardons que s'ha emportat. Té un total de 21 Grammy i dos Globus d'Or, entre altres premis musicals importants.

La fitxa

QUI ÉS? **BRUCE SPRINGSTEEN**

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels cantants més famosos del món

És conegut per ser una gran estrella musical

QUÈ HA FET?

Ha fet dos concerts a Barcelona

Els dos dies ha omplert de gent l'Estadi Olímpic

A LES XARXES...

Elogis per la seva gran actuació

Els seus fan el feliciten per les tres hores de concert

Llibres

Un dia a la vida de l'Abed Salama
Nathan Thrall

El periodista i premi Pulitzer ha presentat aquesta obra que se centra en l'Abed Salama, un pare que busca el seu fill de cinc anys, després de saber que l'autobús escolar en què viatjava ha tingut un accident i les víctimes han estat traslladades a diversos centres mèdics i hospitals de Jerusalem i Cisjordània. El llibre es relaciona amb el conflicte d'Israel i Palestina.

Teatre

La paella dels dijous
Cristina Clemente

La Mercè dina cada dijous amb els seus dos fills, el Guifré i la Lia, i cada dijous els prepara una paella. Un d'aquests dijous, ella els vol comunicar un fet que li ha canviat la vida i ells treuen conclusions precipitades. És una comèdia sobre l'amor en la maduresa i les segones oportunitats que es pot veure a l'Espai Texas de Barcelona fins al 27 de juliol.

Música

L'ai al cor
Obeses

És el sisè disc d'estudi d'Obeses, amb el qual el grup retorna als seus orígens i a la música que sempre ha fet al llarg dels seus gairebé quinze anys de trajectòria. Les cançons, al seu pur estil pop-rock, parlen d'experiències passades amb gran detall en relació amb temes comuns com l'amor, la llengua, la pau, el pas del temps o la mort.

Pelis i sèries

La casa en flames
Dani de la Orden

El film explica la història d'una família que passa plegada el cap de setmana a Cadaqués. La mare, després de molt de temps sense veure tots els seus units, fa tot el possible perquè els problemes familiars quedin a un costat i tot surti rodó. Per fer-ho possible, però, ho haurà de cremar tot. Emma Vilarasau, Clara Segura i Alberto San Juan en són els protagonistes.

ESTILS DE VIDA

Hàbits clau per a una vida saludable

Foto: Freepik

QUALITAT DE VIDA

Es parla sovint d'hàbits bons i dolents, però fins a quin punt condicionen realment la salut? Un estudi de l'Institut Guttman, en col·laboració amb la UB i la Harvard Medical School, ha analitzat per primera vegada de quina manera es combinen hàbits com el tabac, l'alcohol, la socialització o el son per determinar la nostra qualitat de vida.

Segons els resultats, una persona saludable es caracteritza per una bona activitat cognitiva, nutrició, activitat física, qualitat del son, socialització i pla vital, un índex de massa corporal dins de la normalitat i un consum baix de tabac i alcohol. Aquesta combinació presenta un menor risc de desenvolupar malalties cròniques i garanteix una millor salut general i mental.

A partir d'aquí hi ha factors que ens posen en risc. L'augment de l'índex de massa corporal incrementa el risc de càncer, diabetis o malaltia renal. El consum de tabac és responsable de malalties cardiovasculars i neurològiques. El consum d'alcohol és causant de malalties psiquiàtriques. Però hi ha més factors que ens afecten, com la baixa activitat cognitiva, que augmenta el risc de desenvolupar malalties neurològiques.

Les claus.....

NUTRICIÓ

L'activitat física, la qualitat del son i la nutrició són valors clau per a la salut

SOCIALIZACIÓ

La socialització i el fet de tenir un pla vital també tenen efectes molt positius

ALCOHOL

El tabac i el consum elevat d'alcohol són els elements externs més desestabilitzadors

ACTIVITAT

La baixa activitat cognitiva s'associa a un risc més gran de malalties neurològiques

Foto: Freepik

Els infants han de menjar carn vermella?

Tot i que hi ha diferents maneres de classificar les carns, la més popular i que des d'un punt de vista nutricional es fa servir és la de classificar-les en vermelles i blanques. Aquesta classificació es basa en el contingut de mioglobina, una proteïna que conté ferro i que li dona aquest color vermell característic. Així doncs, es considera carn vermella aquella que té un color vermell intens, i inclou la carn de vaca, vedella, be, cabra, cavall i porc. D'altra banda, la carn blanca té un color rosat suau, i inclou les carns d'aus com el pollastre, el gall d'indi i també el conill.

Sovint, però, el consum de carn vermella ha estat subjecte a moltes crítiques relacionades amb la salut, fins al

punt d'afirmar que no n'han de prendre ni els infants ni els adults. Tot i això, has de saber que és un fals mite, ja que es recomana menjar-ne fins a dues vegades a la setmana i, en el cas dels infants, donar-los racions més petites. La ració de consum varia segons l'edat, però es situa al voltant d'uns 50-80 grams dels 3 als 9 anys i de 80 a 125 grams per a la franja de 10 a 17 anys.

La carn vermella és una font de proteïnes d'alt valor, com també ho són els ous, el peix i els llegums. A més, és una font important de minerals com el zinc, el fòsfor i el ferro, i aporta vitamines. En destaquen, pel seu contingut, les del grup B, especialment la tiamina (B), la riboflavina (B), la niacina (B), la piridoxina (B) i la cianocobalamina (B).

En el marc d'una alimentació saludable, l'alimentació d'un infant ha d'incloure, a més de carn, una gran varietat de fruites i hortalisses fresques de temporada, llegums, fruita seca, cereals integrals i oli d'oliva verge, i complementar-se amb carn, peix, ous i làctics sense ensucrar.

CORPUS 2024

**ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

